

V.

Straffe- og Erstatningsbestemmelser.

§ 24.

Stk. 1. Overtrædelser af denne Lov straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning, med Bøder fra 10 til 500 Kr. eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25). Sagerne behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Amtsfattigkassen.

Stk. 2. Ved Bødernes Fastsættelse skal der særlig tages Hensyn til, om vedkommende tidligere er blevet ikendt Bøde for Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lov, samt til hans Formuesomstændigheder.

§ 25.

Stk. 1. Saafremt et Motorkøretøj forvolder Skade ved Paakørsel, Sammenstød, Væltning eller andre lignende Kørselsuheld eller ved en i Motor eller Beholdere opstaaet Eksplosion eller Brand, er den for Motorkøretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte Skaden, medmindre det enten oplyses, at den skadelidende forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har hidført Skaden, eller det fremgaar af Omstændighederne, at denne ikke kunde være afværget ved den Agtpaaagivenhed og Omhu, der udkræves ved Benyttelsen af Motorkøretøjer saavel i Henseende til Driften som i Henseende til Materiellet.

Stk. 2. Med de samme Undtagelser er den ansvarlige forpligtet til at erstatte Skade, der bevirkes ved, at vejfarendes Heste bliver sky for Motorkøretøjet, saafremt det maa antages, at Skaden ikke staar i Forbindelse med nogen særlig Skyhed hos Hestene.

Stk. 3. Ansvar efter Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke paahviler ogsaa den for Motorkøretøjet ansvarlige for Skade paa Personer og Gods, som befordres med Motorkøretøjet for Betaling.

Stk. 4. Hvis der ved Sammenstød mellem Motorkøretøjer paa begge Sider foreligger et Forhold, som efter Reglerne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke begrunder Erstatningspligt, og Sammenstødet medfører Skade for nogen af Førerne eller de for Køretøjerne ansvarlige eller endelig paa noget af Køretøjerne under saadanne Omstændigheder, at Paragraffens 8de Stykke finder Anvendelse, bestemmer Retten under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, om og med hvor stort et Beløb Erstatning bør ydes fra en af Siderne.

Stk. 5. I Tilfælde af Legemsbeskadigelse kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdskraft, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Forringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidende ved Døden som Følge af Ulykken, kan den, der har bekostet Begravelsen, forlange Udgifterne hertil erstattet, for saa vidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes Forhold er passende; har nogen ved Dødsfaldet mistet en Forsørger, kan han kræve Erstatning for det Tab, han derved kan antages at lide.

Stk. 6. Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer eller Bruger —, der benytter Motorkøretøjet eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige Føreren, saafremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan paahvilende Forpligtelse.

Stk. 7. Hvis Tiltale rejses, bliver den skadelidendes Erstatningspaastand at tage under Paakendelse, selv om Straf ikke paalægges sigtede, og selv om Erstatningspaastanden rettes imod en anden end sigtede. Den inden Retten begyndte Undersøgelse kan ikke sluttet med Vedtagelse af Bøde, forinden der er givet den skadelidende Lejlighed til at paastaa Erstatning og Forlig herom er opnaaet.